my s Davitowej Ponižnoszu sawokali a prajili: Schtu ßmy, a nasch Dom, so ty nas tak žonujesch? A jeli so dyrbjako nas tolla, nascheje Slabosszje dla, ta rosna Nedzakomnosz pschekwatacz laj! da dzerz nam to twojeje newurekne neje Ssmjelnoszje dla k Dobroczi. Jeno sposchcz nam, o bychmy ktamnej wjecznej Czrodzi tych ßwjatych pschischli, o kak dyrbi tedom nasch Ert połny twojeje Kwalbi, połny Hallelujow, połny kraßnych Kyrlischow wokoło twojeho Throna bydz. Tu kwilu njech ßo tczi nasch nedokonjany Wopor w Nadzi lubi, kotrehoz tczi tejsch njetk wjenym wjerjazom Wotze Naschu, a Kyrlischu, pschineßemy.

Senje na schtyrnatu Nedzelu po ßw. Trojizy, Luc. 17. v. 11--19.

A poda ßo, jako JEsus czenische do Jerusalema, dzjesche won ßredza psches Samariski a Galilejski Kraj. A jako won do jenejho Mjestka pschindze, setkachu jeho dzeßacz wußadni Muszy, czi stejachu nasdala A posbjeżechu ßwoj Loß a dziachu: JEsu, luby Mischtre, ßmjel ßo nadnami! A dyz won jich wulada, dzesche won knimi: Dzicze a pokażcze ßo Mjeschnikam: A sta ßo, jako tam dziechu, buchu woni wuczisseni. Jedyn pak bes nimi jako widzische, so won wustrowoni wuczisseni. Jedyn pak bes nimi jako widzische, so won wustrowenny bje, wroczi ßo, a kwalesche Boha swulkim Loßom. A panuschi na ßwoje Wobleczo kjeho Nohomaj, dzakowasche ßo a ton bjesche Samariski. JEsus pak wotmolwi a dzesche: Neje jich dzeßacz wuczisznych: Dzeha pak ßu dzi dzeweczo? Neje ßo hewak żadyn namakał, kiz by ßo wrocził so by Bohu Czesz dał, hacz jeno ton Zusobnik. A won dzesche knemu: Stan a dzi, twoja Wjera je cze wustrowiła.

We dzenßnischim Szenju ßtyschi Wascha Lubosz, pschi poßletku, kak ton Knes tu Wjeru kwali. Twoja Wjera, praji won k Samaritskemu, kiz bjesche wußadny byk, je tczi pomhała. Won tehodla tej Wjery tu Czesz dawa, so je wotcerstwił, niz ßebi ßamemu, (hewak by won rek, ja ßym tczi pomhał). Stym chze won nas wabicz, so bychmy po tajkim Snamenju szykej Nadzju Bohu ßo dowjerili, a sa wjeste mjeli, so schtoz my wjerimy, psches Krystußa dostanjemy. Wjerimy psches Krystußa Wodaczje tych Rjechow a wjeczne Zivenje, da je Haj a Hamen! Wjerimy, so je nam Boh Krystußa dla nadny a ßmjelny, da tejsch chze nadny a ßmjelny bydz.

Dyz tehodla wschitko Wjeri pschizpi, niz Bohu, kiz je tolla ßam dawa, czini won tehodla: So by kojzdy wuknył, jeli so schtu njeschto wot Boha proßy, a je tolla nekrydne, hacz je runje rad mjecz chze, a tejsch treba, so na Bohsy nelezi, ale zyhje na jeho Newjeri: Hewak, dy bych-